Ἔτος Ἰδρύσεως 1905 Ἐν Ἀργοστολίῳ τῇ 7 Νοεμβρίου 1925 Ἀριθ. 345

ΤΕΛΩΝΙΟΝ

ΔΡ. 1 ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΕΦΑΛΛΗΝΩΝ ΔΡ. 1

Συν. Ἀμερικῆς δολλάρια 5 προπληρωτέα

ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ & ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΑΝΔΡΕΑΣ Ι. ΣΑΡΛΟΣ

Δεχόμεθα πρὸς δημοσίευσιν Διατριβὰς, ἀγγελίας κατ' ἀποκοπήν ἔμμετρα ἢ πεζὰ ἡ λέξις λπ. 40

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ Συνδρομὴ προπληρωτέα ΕΤ. ΕΣΩΤ. ΔΡ. 60, ΕΞΩΤ. ΛΙΡΑ 1

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΒΑΛΛΙΑΝΟΣ

Βαρυπενθὴς ἡ Κεφαλληνία θρηνεῖ τὴν πρόωρον καὶ ἀνεπανόρθωτον ἀπώλειαν ἑνὸς εὐγενοῦς καὶ ὑπερόχου αὐτῆς τέκνου, τοῦ

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΥ ΒΑΛΛΙΑΝΟΥ.

Δαῖλαψ ἀπαισία ἀπὸ τῶν ζοφερῶν τοῦ Ἅδου ἐγκάτων ἀγρία καὶ αἰφνιδιαστικὴ ἐνσκήψασα, ἐμάρανε καὶ ἠφάνισεν ἐν τῇ ὡραιοτέρᾳ αὐτοῦ ἀνθήσει τὸν εὐσταλῆ εἰσέτι καὶ ζωηρὸν καὶ ὡραῖον βλαστὸν τῆς ἀρχοντικῆς οἰκογενείας τῶν Βαλλιάνων, ἁπλώσασα τὸ πένθος καὶ τὴν ὀδύνην εἰς τὸν αἴθριον καὶ γελόεντα τῆς Κεφαλληνιακῆς ψυχῆς οὐρανόν.

Δακρύουσιν ὑπὸ τῆς θλίψεως οἱ ὀφθαλμοὶ καὶ αἱμάσσουσιν ὑπὸ τοῦ πόνου αἱ καρδίαι πρὸ τοῦ μεγέθους τῆς συμφορᾶς, ἥτις ἔπληξεν εἰς τὰ καίρια οὐ μόνον τοῦ ἐκλιπόντος πολυκλαύστου ἀνδρὸς τὸν μεγάθυμον Οἶκον, ἀλλὰ καὶ τὴν Νῆσον ὁλόκληρον. Καὶ τῆς ὀδύνης τὸ δάκρυ καὶ τοῦ ἄλγους ὁ σπαραγμός, καὶ τῶν ἀπορφανισθέντων οἰκείων οἱ ὀλοφυρμοὶ καὶ τῶν εὐεργετηθέντων οἱ κοπετοὶ ἑνοῦνται εἰς γοερὰν θρηνῳδίαν, ἥτις ὑψοῦται ὡς προσευχὴ εἰς τοὺς Οὐρανοὺς ὑπὲρ τῆς μεγάλης τοῦ ἀπελθόντος ψυχῆς, ἥτις ἐμπνεομένη ὑπὸ τῶν εὐγενεστέρων ἰδανικῶν καὶ κεντριζομένη ὑπὸ τῆς πρὸς τὸν πλησίον ἀγάπης, ἐκίνει ἀπαύστως τὸν φιλάγαθον ἄνδρα εἰς ἔργα εὐποιΐας καὶ φιλαλληλίας πρὸς ἐπούλωσιν μεγάλων κοινωνικῶν τραυμάτων καὶ ἀνακούφισιν τοῦ πάσχοντος ἀδελφοῦ....

Συμμετέχοντες τοῦ Παγκεφαλληνιακοῦ πένθους καὶ θρηνοῦντες ἐπὶ τῷ προώρῳ καὶ ἀδοκήτῳ θανάτῳ ἑνὸς τῶν μᾶλλον μεγαθύμων τέκνων τῆς εὐάνδρου ἡμῶν Νήσου, ῥαίνομεν διὰ τῶν ἀμαράντων καὶ εὐόσμων τῆς Κεφαλληνιακῆς ἀγάπης καὶ εὐγνωμοσύνης ἀνθέων τὸν νωπὸν τάφον, ὅστις καλύπτει τὴν διακεκριμένην μορφὴν τοῦ ἐκλιπόντος πολυθρηνήτου ἀνδρός, οὗτινος τὸ μέγα Ὄνομα, ἀϊδίῳ εὐκλείᾳ καταγλαϊζόμενον καὶ περιστεφόμενον, τῇ ἀκτινοβολῇ ἔσσεται ὡς ἔμβλημα φιλανθρωπίας καὶ πάσης κοινωνικῆς ἀρετῆς...

Γαῖαν ἔχοις ἐλαφράν! ἀλησμόνητε ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΕ!...

ΠΑΝΔΗΜΟΣ Η ΚΗΔΕΙΑ
ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΥ ΒΑΛΛΙΑΝΟΥ
Ο ΛΑΟΣ ΠΡΟΠΕΜΠΩΝ ΤΟΝ ΣΕΒΑΣΤΟΝ ΝΕΚΡΟΝ
ΤΟ ΕΠΙΒΛΗΤΙΚΟΝ ΘΕΑΜΑ ΤΗΣ ΝΕΚΡΙΚΗΣ ΠΟΜΠΗΣ

Η ΛΑΪΚΗ ΣΥΓΚΙΝΗΣΙΣ

Ἡ σπαρακτικὴ εἴδησις, ἡ ἀφορῶσα τὸν ἀπότομον θάνατον τοῦ Μεγάλου κοινοῦ εὐεργέτου ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΥ ΒΑΛΛΙΑΝΟΥ, παθόντος ἐκ συγκοπῆς τῆς καρδίας, ἐνῷ εὑρίσκετο πρὸ τῆς τελουμένης ἐργασίας οἰκίσκου πρὸς καταυλισμὸν των κτηνῶν του, καὶ πεσόντος χαμαί, χωρὶς νὰ προφθάσῃ νὰ ἀρθρώσῃ οὔτε λέξιν, ὅπου ἐξέπνευσεν, ἐβύθισεν εἰς ἄφατον λύπην ἰδίως τοὺς κατοίκους τῆς κωμοπόλεως Κεραμιῶν, οἵτινες ἀμέσως ἔσπευσαν νὰ ἀσπασθῶσι τὸν νεκρόν, ὃν ἐπὶ τούτῳ ἐτοποθέτησαν εἰς δωμάτιον τῆς πρώτης τῆς οἰκίας του ὀροφῆς πρὸς κοινὴν εὐκολίαν καὶ ἔνδειξιν ταπεινοφροσύνης, τὴν ὁποίαν ὁ νεκρὸς ἠσπάζετο καὶ ἐπροτίμα.

Ἡ κατοικία τοῦ μεταστάντος ἀπὸ τῆς μεσημβρίας τοῦ παρελθόντος Σαββάτου μέχρι τῆς ὥρας τῆς ἐκφορᾶς μετεβλήθη εἰς λαϊκὸν προσκύνημα, προσερχομένων ἀενάως τῶν κατοίκων, ἰδίως Ἄνω καὶ Κάτω Δειβαθοῦς ἀνεξαρτήτως φύλου καὶ εἰσερχομένων διὰ τῆς μιᾶς θύρας καὶ ἐξερχομένων ἐκ τῆς ἄλλης.

Ἡ θλιβερὰ αὕτη ἀγγελία ὡς μετεδόθη ἐνταῦθα καὶ ἐντεῦθεν εἰς λοιπὰ τῆς Νήσου μέρη προὐκάλεσε βαθυτάτην λύπην εἰς τὴν κοινωνίαν μας καὶ λοιπὰς κοινότητας, διότι περιέβαλλον τὸν μεταστάντα οὐ μόνον διὰ θερμῆς ἀγάπης, ἀλλὰ καὶ σεβασμοῦ οὗ τυχόντος, σπεύσασαι νὰ ἐκφράσωσι τὰ θερμὰ αὐτῶν συλλυπητήρια πρὸς τοὺς οἰκείους τοῦ θανόντος.

Διὰ τοῦ τοιχοκολληθέντος πενθίμου ἀγγελτηρίου ὡρίσθη ὥρα τῆς κηδείας ἡ 3η μ. μ. τῆς παρελθούσης Δευτέρας, ἀλλ' ὁ κόσμος ἀπὸ τὰ διάφορα ἀπώτερα χωρία καὶ ἐντεῦθεν ἤρχισε νὰ συρρέῃ εἰς Κεραμιαῖς ἀπὸ τῆς πρωΐας τῆς ἡμέρας ταύτης, ἵνα καταλάβῃ θέσιν καὶ ἴδῃ ἐπὶ τὸ καλλίτερον τὴν νεκρικὴν πομπήν, διεκρίνετο δ' ἐπὶ τοῦ προσώπου πάντων ἡ κατήφεια καὶ ἡ βαθεῖα λύπη.

ΤΟ ΤΑΡΙΧΕΥΜΑ

Χάριν τῶν ἀποδημούντων ἀδελφῶν του, ὁ νεκρὸς ἐταριχεύθη παρὰ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

τῶν ἰατρῶν κ. Φραγγοπούλου καὶ Ἰγγλέση μερίμνῃ τῶν ἐνταῦθα συγγενῶν αὐτοῦ, διὰ νὰ εὕρωσιν αὐτὸν οἱ ἀφικνούμενοι ἀδελφοὶ κ.λ.π. συγγενεῖς του ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ.

Αἱ οἰκίαι καὶ τὰ διάφορα ἄλλα μέρη, ἐκ τῶν ὁποίων ἐπρόκειτο νὰ διέλθῃ ἡ νεκρικὴ πομπὴ ἦσαν κατάμεστα κόσμου εἰς πολλὰς χιλιάδας, ἀμφοτέρων τῶν φύλων.

Εἰς τὴν κοσμοπλημμύραν ἐκείνην διακρίνεται ὁ Νομάρχης μας κ. Γ. Γεωργιάδης, ὁ Δήμαρχος κ. Κ. Καραντινός, ὁ νέος τοιοῦτος κ. Β. Βανδῶρος, ὁ διοικητὴς τῆς Χωρ)κῆς Μαρκογιαννάκης καὶ ὁ Μοίραρχος κ. Τσουγκράκης μετ' ἀρκετῆς δυνάμεως ἀνδρῶν.

Κατὰ τὴν ἐκφορὰν κατέφθασεν αὐτόκλητος ἡ Φιλαρμονικὴ Ληξουρίου, ἡ ὁποία σταθεῖσα πρὸ τῆς βαδιζούσης νεκρικῆς πομπῆς ἐπαιάνισε πένθιμον ἐμβατήριον, ἀγνοοῦσα τὴν ἐπιθυμίαν τῶν οἰκείων τοῦ νεκροῦ, οἵτινες ἐδήλωσαν αὐτὴν εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν τῆς Φιλαρμονικῆς Σχ. Κεφαλληνίας καὶ τὴν Φιλαρμονικὴν Λειβαθοῦς, ὅταν αὗται ἀπὸ τῆς προτεραίας προσεφέρθησαν δωρεὰν νὰ παρακολουθήσωσι τὴν κηδείαν.

ΕΝ ΤΗ ΟΙΚΙΑ ΚΑΙ ΕΚΤΟΣ ΑΥΤΗΣ

Τὸ ἐσωτερικὸν ἐν γένει τῆς οἰκίας τοῦ θανόντος παρουσιάζει εἰκόνα βαθυτάτου πένθους καὶ λύπης ἀφάτου προκαλούσης συχνὰ τὴν συνδρομὴν τῶν ἰατρῶν εἰς τοὺς οἰκείους τοῦ νεκροῦ.

Ἐπὶ τῆς θύρας τῆς εἰσόδου κρέμανται πένθιμα παραπετάσματα ἐκ κασμιρίου, ἐπ' αὐτῶν δὲ τὰ ἀρχικὰ στοιχεῖα Χ. Β. ἄνωθεν δὲ αὐτῶν ὁριζόντιον ἄλλο παραπέτασμα ἑνωτικὸν τῶν παραπλεύρως καθέτων ἐκ π λ ο ύ ς.

Ἡ Βαλλιάνειος Σχολή, ὡς καὶ τὸ Ταχυδρομικὸν γραφεῖον, εἰς τὸ ἄνω μέρος τῆς θύρας των φέρουσι μέγα φιόκο ἐκ μαύρου κασμιρίου μὲ τὰ ἀρχικὰ στοιχεῖα Χ. Β.

(Ἐν σχετικῇ παρεκβάσει σημειωτέον ὅτι λόγῳ πένθους καὶ τὰ ἐνταῦθα καταστήματα Φιλαρμονικῆς Σχ. Κεφαλληνίας, Βαλλιανείου Σχολῆς, Γυμνασίου, Ἑλλην. Σχολείου, Ἐμπορικῆς Σχολῆς, εἰς ἔνδειξιν πένθους εἶχον ἀπὸ πρωΐας ἀνηρτημένην μεσίστιον τὴν κυανόλευκον, ἐνῷ εἰς τὸ Ληξούριον ἐκτὸς τῶν ἰδιωτικῶν καταστημάτων καὶ τὰ ἱστιοφόρα ἀνήρτησαν μεσίστιον σημαίαν)

ΠΡΟ ΤΟΥ ΝΑΟΥ

Πάντα τὰ πέριξ τοῦ Ναοῦ ὁρατὰ μέρη ἦσαν κατειλημμένα τυχνότατα ἀπὸ πολὺν κόσμον ἀμφοτέρων τῶν φύλων, κατὰ τὸ πλεῖστον δακρύοντα.

Ἡ πρόσοψις τοῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Βασιλείου ἦτο ἐπιβλητικῶς διακεκοσμημένη διὰ πλουσίων κασμιρίνων παραπετασμάτων φερόντων τὰ ἀρχικὰ στοιχεῖα Χ. Β. ἄνωθεν δὲ αὐτῶν ὅμοιον ἐκείνου τῆς θύρας τῆς εἰσόδου.

ΕΝ ΤΩ ΝΑΩ

Ὁ ἐσωτερικὸς διάκοσμος ἐν τῷ συνόλῳ του παρουσιάζει ὄψιν βαθυτάτου πολυσέμνου πένθους, ἐνῷ τὰ πολύχρωμα ἄνθη τὰ κοσμοῦντα τὸ μελανοκάλυπτον ἰκρίον ὑπὸ τὸ φῶς τῶν πενθίμων πολυελαίων θάλλοντα ἀκόμη σχετικῶς ὑπενθύμιζον τὸ προφητικὸν « ἄνθρωπος ὡσεὶ χόρτον αἱ ἡμέραι αὐτοῦ καὶ ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ οὕτως ἐξανθήσει ».

ΠΕΝΘΙΜΟΣ ΣΥΝΟΔΕΙΑ

Πλησιαζούσης τῆς ὥρας τῆς ἐκφορᾶς, ἡ κοσμοπλημμύρα ὁλονὲν ηὔξανε μέχρις ἀνυποφόρου συνωστισμοῦ. Κατὰ τὴν 3ην ἀκριβῶς ὥραν πρὸ τῆς οἰκίας τοῦ νεκροῦ φέρονται τὰ ἅγια ἑξαπτέρυγα, ἕπονται οἱ Σ. Μητροπολίτης καὶ Κληρικοὶ καὶ πολλοὶ κρατοῦντες στέφανα φυσικά τε καὶ τεχνητὰ πολυτελῆ.

Ὁ Σ. Μητροπολίτης μετὰ τοῦ ἱερέως του εἰσέρχεται εἰς τὸν νεκρικὸν θάλαμον, ὅπου κατετέθησαν πλεῖστοι στέφανοι, ὡς τῶν ἐν Κεραμιαῖς Βαλλιανείου Γυμνασίου, τοῦ Ἑλληνικοῦ Σχολείου, καταλλήλως καὶ συγκινητικῶς προσφωνήσαντος τοῦ Γυμνασιαρχοῦντος κ. Γ. Μασούρα, τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίου Γερασίμου, Λακοῦ Πάλλης, τῆς ἐν Ληξουρίῳ Ἐκπαιδευτικῆς Σχολῆς Ἀπόρων Παίδων καὶ Φιλαρμονικῆς Πάλλης, τοῦ δημοδιδασκάλου τοῦ Βαλλιανείου Σχολείου Ἰωάννου Μοσχονᾶ, τῶν οἰκογενειῶν Μιχαήλ, Τιμοθέου, Παναγῆ, Εἰρήνης, Νικολάου, Γερασίμου καὶ Δημητρίου Βαλλιάνου, τῶν μαθητῶν καὶ μαθητριῶν Κεραμιῶν, τῆς οἰκογενείας Καμήλου, τῆς Κοινότητος Πεσάδων, τῆς Κοινότητος Κεραμιῶν, τῶν ἀδελφῶν Γ. Φωκᾶ, τῶν κατοίκων Καραβάδου, τοῦ Παγουλῆ Λικιαρδοπούλου καὶ Εὐριδίκης Καραβᾶ, τῶν μαθητριῶν Εὐτυχίας Αὐγουστάτου, Ἰσμήνης Βουτσινᾶ καὶ Ἀλίκης Φωτεινάτου, τὰ πλεῖστα βαρύτιμα τεχνητά, τινὰ δὲ ἐκ φυσικῶν ἀνθέων πολυτελῆ καὶ δύο, τὰ ὁποῖα δὲν ἔφερον ταινίαν καὶ συνεπῶς οὔτε ὄνομα.

Η ΕΚΚΙΝΗΣΙΣ ΕΚ ΤΗΣ ΟΙΚΙΑΣ

Ἤδη ὁ Σ. Μητροπολίτης μετὰ τὰ κεκανονισμένα ἀπέρχεται, δίδων τὸ σύνθημα τῆς ἐκκινήσεως τῆς νεκρικῆς πομπῆς, ὑπὸ τοὺς πενθίμους ἤχους τῶν κωδώνων ἁπασῶν τῶν ἐν Κεραμιαῖς ἐκκλησιῶν, ὡς καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ διάκονοι 30 τὸν ἀριθμόν, οἱ πλεῖστοι τῶν ὁποίων γεγηρακότες, παρατεταγμένοι εἰς δύο στίχους καὶ ἔχοντες μεταξύ των τὸν Σ. Μητροπολίτην.

Τοῦ σεβαστοῦ νεκροῦ ἡ σορὸς βαστάζεται ὑπὸ ἐργατῶν αὐτοβούλως προσφερθέντων, κυκλοῦται δὲ ὑπὸ τῶν συγγενῶν καὶ φίλων καὶ ἀκολουθεῖται ὑπὸ πολλοῦ κόσμου ἀμφοτέρων τῶν φύλων μέχρι τοῦ Ναοῦ, εἰς τὸν ὁποῖον ἡ εἴσοδος μετὰ βίας καὶ μεγάλης στενοχωρίας κατωρθοῦται ὡς ἐκ τῆς κοσμοπλημμύρας· τέλος πάντων ἀποτίθεται ἡ σορὸς εἰς τὸ μελανοκάλυπτον καὶ μεγαλοπρεπὲς ἰκρίον.

Η ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΣ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

Ἀφοῦ ὁ Κλῆρος κατέλαβε τὰς θέσεις του ἔνθεν κακεῖθεν τοῦ Ἐπισκοπικοῦ θρόνου, ἐφ' οὗ ἐχοροστάτει ἡ Α. Πανιερότης ὁ Μητροπολίτης, ἄρχεται ἡ ἀκολουθία ὑπὸ τῶν καλλιφώνων ψαλτῶν, ἅμα τῇ ἐνάρξει τῆς ὁποίας ἐφάνη ἡ συγκίνησις εἰς τὰ πρόσωπα τῶν ἐκκλησιαζομένων διὰ διαφόρων δηλώσεων ἐπιταθεῖσα εἰς θρήνους, ὅταν ὁ Χορὸς καλῇ διὰ τὸν τελευταῖον ἀσπασμόν, πρὸ τοῦ ὁποίου ὁ καθηγητὴς τοῦ Γυμνασίου Κεραμιῶν πρωθιερεὺς κ. Γ. Βλάχος ὁ ἡμέτερος Διευθυντὴς κ. Α. Ι. Σάρλος καὶ ὁ μαθητὴς τῆς Τετάρτης τάξεως τοῦ Γυμνασίου Κεραμιῶν κ. Δ. Τζαντετᾶτος ἀπήγγειλον ἐπικηδείους λόγους, οὓς δημοσιεύομεν κατωτέρω, δι' ὧν ἐξαίρεται ἡ δρᾶσις τοῦ νεκροῦ.

Μετὰ ταῦτα ἄρχεται ὁ ἀσπασμὸς τοῦ νεκροῦ, ὅστις ὡς ἐκ τοῦ πολλοῦ κόσμου παρετάθη ἐπὶ ὥραν περίπου· ἐνταῦθα μάλιστα προσθέτομεν, ὅτι καὶ μικρὰ παιδιὰ διὰ τῶν οἰκείων των ὑψοῦντο καὶ ἠσπάζοντο μὲ δάκρυα εἰς τοὺς ὀφθαλμούς.

Η ΚΟΡΥΦΩΣΙΣ ΤΗΣ ΣΥΓΚΙΝΗΣΕΩΣ

Κατὰ τὴν ἀπαγγελίαν τῶν λόγων ἡ συγκίνησις τῶν ἐκκλησιαζομένων ηὔξησεν ἐπὶ πολύ, ἰδίᾳ δὲ κατὰ τὴν ὑπὸ τοῦ ἡμετέρου Διευθυντοῦ ἀπαγγελίαν ποιήματος, κορυφωθεῖσα.

ΠΑΡΑΜΟΝΗ ΕΝ ΤΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Μετὰ τὸν τελευταῖον ἀσπασμὸν ἐκαλύφθη ὁ νεκρὸς καὶ ἀπέμεινεν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, κλεισθείσῃ. Θὰ διατηρηθῇ δὲ ἐν αὐτῇ μέχρις ἀφίξεως τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ, ὁπότε θὰ ἀποτεθῇ εἰς τὸ ἐν τῷ κοιμητηρίῳ τῆς ἐκκλησίας κενοτάφιον τῆς οἰκογενείας Βαλλιάνου, πρὸ τοῦ ὁποίου ὑψοῦται μεγαλοπρεπὲς ἐξ ἀλαξεύτου Πεντελείου μαρμάρου ἄγαλμα τοῦ ἀειμνήστου Σπυρίδωνος Βαλλιάνου εἰκονίζον τὸν γέροντα τοῦτον, καθ' ἣν ἐποχὴν ἔφερε ἐργατικὴν ἐνδυμασίαν, τσαρούχια, ἄσπρη σκούφια, ἔφερε δὲ εἰς τὴν ἀριστερὰν χεῖρα τὴν ἀγκλίτσα του, κάτωθεν δὲ τῆς δεξιᾶς κρεμάμενον φλασκί.

ΑΠΑΓΓΕΛΘΕΝΤΕΣ ΕΠΙΚΗΔΕΙΟΙ ΛΟΓΟΙ

Α') ΠΡΩΘΙΕΡΕΩΣ κ. Γ. ΒΛΑΧΟΥ

(Καθηγητοῦ Γυμνασ. Κεραμιῶν)

« Δίκαιος ὡς Φοῖνιξ ἀνθήσει καὶ ὡσεὶ κέδρος ἡ ἐν τῷ λιβάνῳ πληθυνθήσεται ».

(ψαλμ. νά.)

ΠΑΝΙΕΡΩΤΑΤΕ ΔΕΣΠΟΤΑ

Αἰδέσιμον πρεσβυτέριον καὶ λοιπὴ τῶν πενθούντων ὁμήγυρι.

Οὐδεὶς μέγας ἐν τῇ γῇ· τὸ μεγαλεῖον τοῦ ἀνθρώπου ὑφίσταται εἰς τὴν Ἀθανασίαν, ἣς ἀπολαύει οὗτος ἐν οὐρανοῖς, ἐργαζόμενος ἐν τῇ γῇ τὴν ἀρετὴν καὶ τὴν δικαιοσύνην.

Τὸ ὑψίκομον, τὸ ἀειθαλὲς καὶ τὸ καρποφόρον τοῦ Φοίνικος ἔχων ὁ δίκαιος, καὶ ἐκ τῆς φυτουργίας τῆς ἀρετῆς ὥριμον καὶ ἥδιστον καρπὸν φέρων, εὐώδης ὡς ἡ κέδρος τοῦ Λιβάνου, ἄσηπτος, πολύκλαδος κατάσκιος παρίσταται ἀπέναντι τοῦ Θεοῦ, διὰ τῆς πρὸς τὸν πλησίον ἀγάπης καὶ διὰ τῆς ἐκπληρώσεως τῶν θείων ἐντολῶν. Πεφυτευμένος ὁ δίκαιος ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Κυρίου, ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ Θεοῦ ζῶντος, θέλει ἐξανθήσει εἰς τὰς ἐπουρανίους μονάς.

Πρὸς τὸν καρποφόρον Φοίνικα ὄντως, δυνάμεθα νὰ παραβάλωμεν, κατὰ τὸν ἐμπνευσμένον ψαλμῳδόν, τὸν προκείμενον νεκρόν, τὸν ἐν εἰρήνῃ ἤδη ἀναπαυόμενον, τοῦ ὁποίου ἡ ἔμπλεως πνευματικῶν καρπῶν ψυχὴ ὡς δικαία μετὰ τῶν δικαίων νῦν ἐν Οὐρανοῖς συναγάλλεται τὸν ἔντιμον καὶ ἐνάρετον πολίτην, τὸν ἀνεκτίμητον φίλον, τὸν λατρευτὸν σύζυγον, τὸν φιλόστοργον πατέρα, τὸν ἀφωσιωμένον ἀδελφόν, τὸν πρὸ μικροῦ αἰφνιδίως ἐκδημήσαντα καὶ πρὸς Κύριον μεταστάντα, τὸν ἀλησμόνητον Χριστοφοράκην. Καὶ ἐπέπρωτο εἰς ἐμὲ μόλις ἀπογευσάμενον τῆς εἰλικρινοῦς σου φιλίας, καὶ ὡς ἐφημέριον τῆς Ἐκκλησίας σου καὶ ὡς καθηγητὴν τῆς Σχολῆς σου, κατὰ τὸ βραχύτατον τοῦτο ἑξάμηνον χρονικὸν διάστημα τῆς ἐνταῦθα παραμονῆς μου, μόλις ἀγασάμενον τὸν ὑπέροχον καὶ ἀλτρουϊστικὸν χαρακτῆρά σου, τὴν ζηλευτὴν χριστιανικήν σου συμπεριφορὰν καὶ ἐν γένει ὅλας τὰς μεγάλας καὶ δυσευρέτους ἐκείνας διὰ τὴν σήμερον ὑλόφρονα ἐποχὴν ἀρετάς σου, αἵτινες σὲ καθίστων σεβαστὸν καὶ προσφιλῆ εἰς πάντας, ἐπέπρωτο λέγω εἰς ἐμέ, ἐκπληροῦντα λυπηρὰν ἐντολὴν τοῦ ἐν ᾧ ἀνήκω συλλόγου τῶν καθηγητῶν τῆς ἐνταῦθα Βαλλιανείου Σχολῆς, ἵνα σοι ἀποτίσω τὸν εὐσεβῆ φόρον σεβασμοῦ καὶ ἀγάπης, ἐπιχέων ἐπὶ τοῦ νεκροῦ σου τὰ ὀλίγα ταῦτα ἄνθη, ἅτινα σποράδην συνέλεξα ἐκ τοῦ εὐανθοῦς λειμῶνος τῆς μεγαλειώδους κατὰ Χριστὸν πολιτείας σου.

Λίαν λυπηρὸν τὸ καθῆκόν μου τοῦτο δι' ἐμέ, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ δυσχερές, διότι πρόκειται ἔστω καὶ ἐν σκιαγραφίᾳ νὰ θίξω τὴν φωτεινὴν δρᾶσιν ἀνδρός, ἀναδειχθέντος εἰς τὰ πολλαπλᾶ καθήκοντα τοῦ ἀνθρώπου ἄνευ ὑπερβολῆς, ὡς ἰδανικοῦ τύπου τοῦ χριστιανοῦ, τοῦ πολίτου καὶ τοῦ οἰκογενειάρχου. Πεπροικισμένος φύσει ἐ-

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ἀείμνηστος οὗτος τῆς μεγάλης τῶν Βαλλιάνων οἰκογενείας γόνος μὲ εὐφυΐαν λεπτοτάτην, μὲ ὀξύνοιαν πνεύματος καταπληκτικήν, μὲ διορατικότητα νοῦ εἰσδύουσαν εἰς τὰ μύχια τῆς ψυχῆς τοῦ μεθ' οὗ συνωμίλει, μὲ ἰσχυρὰν καὶ πνευματώδη κρίσιν καὶ μὲ πρακτικὴν μόρφωσιν οὐ τὴν τυχοῦσαν, κατώρθωσε νὰ μεγαλουργήσῃ ἐν τῇ Κοινωνίᾳ, ἐν ᾗ ἔδρασε καὶ νὰ δημιουργήσῃ ἰδιάζοντα ἠθικὸν χαρακτῆρα, μετὰ σεβασμοῦ ἱστάμενον ἐν τῇ ψυχῇ τῶν ἁπανταχοῦ Κεφαλλήνων. Διὰ πάντα Κεφαλλῆνα ὁ Χριστοφοράκης τὸ ἰδεῶδες τῆς ἐμψύχου ἠθικῆς τελειότητος. Ἦτο ὁ προστάτης καὶ ὁ παρήγορος ἄγγελος τῶν δυστυχούντων παρ' ὧν ἠγαπᾶτο διὰ τὸ γλυκύθυμον καὶ πρόθυμον τοῦ χαρακτῆρός του· οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν χριστιανικὴν εὐπροσηγορίαν καὶ ἀδελφικὴν οἰκειότητα μεθ' ἧς πρὸς αὐτοὺς ἐφαίνετο, ἐφαρμόζων πάντοτε ἐν τῷ ἔργῳ τῆς πρὸς τὸν πλησίον ἀγάπης τὸ « μὴ γνώτω ἡ ἀριστερά σου τί ποιεῖ ἡ δεξιά σου ».

Ἦτο ὁ παροχεὺς διηνεκοῦς καὶ ἐνιαυσίου ἐργασίας εἰς ἀξιοσέβαστον ἀριθμὸν ἐργατῶν, πατρικῶς πάντοτε μεριμνῶν καὶ φροντίζων δι' αὐτούς τε καὶ τὰς οἰκογενείας των.

Ἦτο ὁ μόνος ἔμπιστος καὶ ἀξιόπιστος· σύμβουλος πάντων σχεδὸν τῶν ἐν τῇ περιοχῇ ταύτῃ οἰκούντων καὶ τῶν πέραν ταύτης, οἵτινες μετ' ἐμπιστοσύνης προσήρχοντο πρὸς αὐτόν, ὅπως τύχωσι πολυτίμου καὶ περιζητήτου συμβουλῆς του.

Οὐδεὶς τῶν ἐν τῇ περιοχῇ κατ' ἀπαράβατον κανόνα ἐκανόνιζεν οἰκογενειακὴν ἢ κτηματικὴν ὑπόθεσίν του, χωρὶς προηγουμένως νὰ ἀποφανθῇ καὶ γνωμοδοτήσῃ ὁ Χριστοφοράκης. Καὶ πολλάκις παριστάμεθα ἡμεῖς αὐτοὶ μάρτυρες τοιούτων ἐπεισοδίων ἔχοντες τὴν εὐτυχίαν τότε νὰ συγκαθήμεθα κατὰ τὰς ὥρας τῆς σχολῆς μετ' αὐτοῦ· διεκόπτετο δὲ πρὸς στιγμὴν ἡ ὁμιλία μας, προσκαλουμένου τοῦ ἀειμνήστου ἰδιαιτέρως παρὰ διαφόρων προσερχομένων, ἵνα τῷ ἐκφράσωσι τὸ ἀπόρρητον τῆς ψυχῆς των καὶ ἀκούσωσι τὴν σοφὴν συμβουλήν του, τὴν ὁποίαν μετὰ θρησκευτικῆς εὐλαβείας πάντοτε ἐξετέλουν.

Οἰκογένειαι τῆς περιοχῆς, ἐν αἷς ἡ ἁρμονία μεταξὺ τῶν μελῶν των εἶχε διαταραχθῆ καὶ ἐν ἐχθρικότητι διετέλουν, διὰ τῆς ἠθικῶς ἐπιβαλομένης φυσιογνωμίας τοῦ Χριστοφοράκη τὰς σχέσεις ἐπανελάμβανον καὶ ἡ εἰρήνη μεταξὺ αὐτῶν ἀποκαθίστατο.

Ἡ ἄδολος ἡ ἁγνὴ ἡ εὐαίσθητος ἡ δι' ὅλους πονοῦσα ψυχή του ἔχαιρε πάντοτε μετ' ἐκείνων, οἵτινες τὴν εὐτυχίαν ἐδοκίμαζον καὶ ἔπασχε καὶ ἐθλίβετο μετ' ἐκείνων, οἵτινες ὑπὸ τῆς δυστυχίας ἐπλήττοντο. Ἔχαιρε κατὰ τὸ Εὐαγγέλιον μετὰ τῶν χαιρόντων καὶ συνέπασχε μετὰ τῶν παθόντων.

Ἐν ᾧ δὲ ἦτο πεπροικισμένος μὲ τοσαῦτα καὶ τηλικαῦτα φυσικὰ καὶ ἐπίκτητα προσόντα, οὐχ ἧττον παρουσιάζετο ἐνώπιον τῆς κοσμικῆς ματαιότητος, ὡς μηδὲν ἔχων ἐν ᾧ τὰ πάντα κατεῖχε, διότι ὄντως κατεῖχεν ὁ ἀείμνηστος νεκρὸς ἐν τῇ ψυχῇ του τὴν τοῦ Εὐαγγελίου ἠθικήν, τὴν ταπεινοφροσύνην ἐπιβάλλουσαν. Ἡ ταπεινοφροσύνη του παντοῦ ἐξεδηλοῦτο, ἀποφεύγοντος πάντοτε ἐπιμελῶς καὶ αὐστηρῶς, πάντα θόρυβον, ὅστις θὰ ἐδημιουργεῖτο περὶ τὸ ὄνομά του.

Δὲν παρέλιπε δὲ ποτὲ εὐκαιρίαν, ὅπως ἐκδηλώσῃ τὸν σεβασμόν του καὶ τὴν ἀφοσίωσίν του πρὸς τὴν θρησκείαν τοῦ Χριστοῦ, τῆς ὁποίας πάντοτε τὰς ὑψηλὰς ἐπιταγὰς ἔργῳ τε καὶ λόγῳ ἐτήρει δίδων αὐτὸς πρῶτος τὸ παράδειγμα εἰς τοὺς ἄλλους διὰ τοῦ τακτικοῦ καὶ ἀνελλιποῦς κατὰ τὰς Κυριακὰς ἐκκλησιασμοῦ του καὶ τῶν λοιπῶν χριστιανικῶν του πράξεων, τοῦ πρὸς τὸ θεῖον σεβασμοῦ του.

Ἀλλὰ μήπως ἡ εὔκαρπος ἀρετῶν ψυχή του ὑστέρει εἰς τὰς πρὸς τὴν πατρίδα ὑποχρεώσεις καὶ εἰς τὴν πρὸς αὐτὴν ἀπεριόριστον ἀγάπην ; Μήπως καὶ ἡ μεγάλη αὕτη τῆς φιλοπατρίας ἀρετὴ δὲν διέλαμψε καὶ ἐφώτισε τὴν ὅλην του φωτοβόλον δρᾶσιν κατὰ τὸν ἀτυχῆ ἡμῶν πόλεμον τοῦ 1897 ;

Τότε ἔφεδρος ὢν κληθεὶς εἰς τὰς τάξεις τοῦ στρατοῦ ἐπιέσθη παρ' ἰσχυόντων ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν, ἐκ σεβασμοῦ πρὸς τὴν μεγάλην του οἰκογένειαν, νὰ παραμείνῃ ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ Συντάγματος καὶ νὰ ἀποφύγῃ οὕτω τὰς κακουχίας τῆς ἐκστρατείας καὶ τοὺς κινδύνους τοῦ πολέμου· πλὴν ἡ ὑπερήφανος ἑλληνικὴ αὐτοῦ ψυχὴ καὶ ἡ ἐπίγνωσις τοῦ ἀληθοῦς πρὸς τὴν πατρίδα καθήκοντος δὲν τῷ ἐπέτρεψαν νὰ δεχθῇ τὴν πρότασιν ταύτην καὶ ἔσπευσε νὰ ἀπέλθῃ ἐκεῖ ἔνθα ἡ φωνὴ τῆς κινδυνευούσης του πατρίδος τὸν ἐκάλει. Καὶ ὄντως ἐν τῇ πρώτῃ γραμμῇ μάχεται μετὰ γενναιότητος ἐν Πέντε Πηγαδίοις ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ γενναίου Κεφαλλῆνος λοχαγοῦ Σολωμοῦ, τοῦ ποτίσαντος μὲ τὸ ἴδιόν του αἷμα τὴν ἱερὰν τῆς Πατρίδος γῆν, καὶ ὀλίγου δεῖν καὶ ὁ προκείμενος προσφιλὴς νεκρὸς ἐκινδύνευσε νὰ πέσῃ παρὰ τῷ ἡρωϊκῷ λοχαγῷ του, ἀποσπάσας τὸν θαυμασμὸν καὶ τὰ συγχαρητήρια τῶν συμπολεμιστῶν του, διὰ τὴν ἀνδρείαν του.

Ἀλλὰ τί πρῶτον καὶ τί ὕστατον νὰ ἀπαριθμήσω ἀπὸ τὰς πολλαπλᾶς καὶ πολυωνύμους ἀρετάς σου, μεθ' ὧν δαψιλῶς ἐκοσμεῖτο ἡ τρισευγενὴς ψυχή σου· ἐπιλείψει μοι ὁ χρόνος ἐκδιηγούμενος τὰ ἀνεκδιήγητα προτερήματά σου. Ἦσο ἡ ψυχή, ἡ κινητήριος δύναμις τῆς ὅλης περιφερείας, ἥτις σὲ ἐλάτρευε, καὶ ἡ ψυχὴ αὕτη ἀποτόμως ἀπέπτη, καὶ ἠθικῶς καὶ ὑλικῶς ἡ προσφιλής σου περιοχὴ ἐνεκρώθη. Τὲς Κεραμιὲς τὰς ἠγάπησας, τὰς ἐλάτρευσας, ἐδώρησας εἰς αὐτὰς ὅλην σου τὴν δαιμόνιον ἠθικὴν καὶ ὑλικὴν δρᾶσιν, καὶ ἤδη ἐπάνω εἰς τὸ ἱερὸν διὰ σὲ χῶμα των ἀφῆκας τὴν τελευταίαν σου πνοήν, ἵνα διαπιστάσῃς εἰς τὴν ἱστορίαν αὐτῶν, ὅτι καὶ τὴν ζωήν Σου ὑπὲρ αὐτῶν ἐδώρησας.

Δὲν ἦτο τυχαῖον οὐ ὁ μέγας φιλάνθρωπος Βαλλιάνος νὰ σβέσῃς ἐπάνω εἰς τὸ χῶμα καὶ ὄχι εἰς τὴν κλίνην σου, τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἐπραγματοποιεῖτο ὁ ἄσβεστος πόθος τῆς ψυχῆς σου ἡ ἱερὰ ἐπιθυμία σου νὰ τερματίσῃς τὸν πρόσκαιρον τοῦτον βίον ἐπάνω εἰς τὸ πολυαγαπητόν σου ἔδαφος τῶν Κεραμιῶν.

Ἀλλ' ἐὰν δι' ὅλους τοὺς Κεφαλλῆνας, τοὺς εὐτυχήσαντας νὰ σὲ γνωρίσωσι ἐκ τοῦ πλησίον, αἱ ἀναμνήσεις τοῦ ἰδιάζοντος κατὰ τὴν ἀρετὴν χαρακτῆρός σου, θὰ παραμείνωσιν ἀνεξίτηλοι ἐν τῇ μνήμῃ αὐτῶν, δι' ἡμᾶς τοὺς καθηγητὰς τῆς Σχολῆς σου καὶ διὰ τοὺς παρευρεθέντας κατὰ τὴν πρωΐαν τοῦ παρελθόντος Σαββάτου ἐν τῇ τελεσθείσῃ ἑορτῇ ἐπὶ τῇ καταθέσει τοῦ θεμελίου λίθου τῆς Βαλλιανείου Σχολῆς, θὰ διατηρήσωμεν πλὴν τῶν ἄλλων καὶ τὴν ἀναλλοίωτον ἐντύπωσιν τῶν γεγονότων τὰ ὁποῖα, ὡς ἐν κινηματογραφικῇ ταινίᾳ ἐξετυλίχθησαν πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν μας καὶ μᾶς ἔρριψαν ἀπὸ μίαν ἀφάνταστον χαρὰν εἰς μίαν τρομακτικὴν καὶ συνεχῆ λύπην.

Εἶναι δυνατὸν νὰ λησμονήσωμεν τὴν 31 Ὀκτωβρίου, ὅσοι ηὐτυχήσαμεν νὰ συνεορτάσωμεν μαζί σου τὴν ὡραίαν ἐκείνην καὶ ἀλησμόνητον ἑορτήν, τὴν μνημειώδη ἐκείνην ἡμέραν, ὡς κατὰ τραγικὴν σύμπτωσιν, ἐν τῷ ἐκφωνηθέντι κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην λόγῳ μου, τὴν ἀπεκάλεσα;

Εἶναι δυνατὸν νὰ λησμονήσωμεν τὴν χαρὰν εἰς τὸ πέλαγος τῆς ὁποίας διαρκούσης τῆς τελετῆς ἡ μακαρία σου ψυχὴ ἔπλεε βλέπουσα νὰ πραγματοποιῶνται

(Συνέχεια ὄπισθεν)

Β.)

ΑΝΔΡΕΟΥ ΣΑΡΛΟΥ

(Διευθυντοῦ τῆς ἐφημερίδος ταύτης)

Μ' ἄνθη τσ' ὡραίας Λειβαθοῦς Χριστόφορε σὲ ραίνω
μὲ δάκρυ λυπηρότατο μὲ Λόγον πονεμένο !
κι' ἡ λύπη ἡ ἀπότομη μὲ φέρει σ' ἀπορία
ἂν πεθαμένος κοίτεσαι καὶ δὴ νεκροῦ σορεία
ἢ ξαπλωμένος κατὰ γῆς καθὼς ἐσυνηθοῦσες
εἶσαι ἐν νάρκῃ θερινῇ ὁπότε σιωποῦσες ;

Μήπως τὸ ψῦχος τοῦ βορρᾶ σ' ἐπάγωσε προσκαίρως
καὶ ἡ ψυχὴ ἀδυνατεῖ
νὰ κάμῃ κίνησ' ὁρατὴ
καὶ στὴν ἀπάτη βρίσκομαι ; Εἶναι δεινὸ τὸ μέρος !
Μᾶς ἔφυγες Χριστόφορε ἢ ὀπτικὴ ἀπάτη
κατέλαβε πάντων ἡμῶν τὸ θολωμένο μάτι ;

Ἀλλοίμονον ! Ἀπέθανες πρέπει νὰ τὸ πιστέψω.
Πρέπει, καὶ λέξεις σπαραγμοῦ δύναμ' ἐγὼ νὰ δρέψω,
γιὰ νὰ ἐξάρω δωρητά, τὰ ἔργα σου τὰ τόσα,
ἔργα ποῦ δὲν μπορεῖ ποτὲ νὰ ἀρνηθῇ ἡ γλῶσσα ;
Δὲν σοῦ χρειάζεται εὐχὴ ἀνθρώπων ἐπιγείων,
Ἀφοῦ φιλανθρωπία σου λάμπει πρὸ τῶν Ἁγίων !

Ποτὲ δὲν ἐπερίμενα κακὴ νὰ πιάσω πέννα
εἰς τὴν ἀκμὴ τοῦ βίου Σου, Χριστόφορε, γιὰ Σένα,
Ποτὲ δὲν ἐπερίμενα ὁ Χάρο; Σὲ πάρῃ
χωρὶς κανένα νόσημα ποῦ ἦσο τὸ καμάρι
τῶν δυστυχῶν καὶ τῶν πτωχῶν κι' ὅλης τῆς κοινωνίας
τέκνον μεγαθυμότατον νήσου Κεφαλληνίας !

Δυστύχημα σπαρακτικὸ ὡς φαίνεται προβάλλει
Ἀπέθανε ! Ἐπάγωσε δὲν θέλει πειὰ νὰ θάλλῃ !
Μετέστη ὁ φιλάνθρωπος στὴν Οὐρανία χώρα
καὶ δὲν ἀκούει τώρα
τοὺς στίχους ὁποῦ ἔπλεξα νὰ τόνε στεφανώσω
τεκμήριον ἐλάχιστον φιλίας ν' ἀποδώσω

Δὲν μὲ ἀκοῦς Χριστόφορε [illegible]
γιατὶ ἡμᾶς περιφρονεῖς καὶ πᾶς ἀλλοῦ νὰ ζήσῃς ;
Ποιὸς λόγος σὲ ἠνάγκασε ν' ἀφήσῃς εὐτυχίαν
καὶ εἰς τὰ χώματα νὰ μπῇς γιὰ νaὕρῃς ἡσυχίαν ;
Ποιὸς δαίμων σὲ ἐφθόνησε καὶ μᾶς ἐγκαταλείπεις,
κι' ἐβύθισες τὸν κύκλο μας στὰ τάρταρα τῆς λύπης;

**Χάρε διὰ τῆς σπάθης σου τὸ Ἔλεος θερίζεις
κι' ἔτσι τὸ μέλλον τὸ εὐγὺ κατάμαυρα στολίζεις !**

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ
ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

οἱ κόποι καὶ οἱ μόχθοι σου, διὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ διδακτηρίου, ἣν παντοιοτρόπως προσεπάθεις νὰ ἐκδηλώσῃς, ἐν ταὐτῷ δὲ κατὰ τὸ σύνηθες τοῦ χαρακτῆρός σου καὶ νὰ ἀποκρύψῃς;

Εἶναι δυνατὸν ἡμεῖς καὶ οἱ ὑπὲρ τριακόσιοι μαθηταὶ καὶ μαθήτριαι τῆς Σχολῆς σου νὰ λησμονήσωμεν τὸν ἐνθουσιασμόν, ἐξ οὗ κατὰ τὴν εὐτυχῆ ἐκείνην πρωΐαν ἐνεπνεύσθης καὶ τὸν ὁποῖον μετὰ τόσης δυνάμεως μετέδωκες καὶ εἰς ἡμᾶς, καὶ ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ ὁποίου διατελῶν μᾶς προσέφερες τὰς τελευταίας περιποιήσεις σου, δεχόμενος καὶ οὐ μοιραίως τὰς τελευταίας ἡμῶν εὐχάς;

Ἀλλὰ νῦν οὕτως ἔδοξε τῷ Θεῷ πρὸ τῶν ἀνερμηνεύτων καὶ ἀνεξιχνιάστων αὐτοῦ βουλῶν ὁ ἄνθρωπος καὶ ἰδίᾳ ὁ χριστιανὸς ὀφείλει νὰ κύπτῃ τὸν αὐχένα ἀναφωνῶν ὡς ὁ Ἰώβ:

« Ἐὰν τὰ ἀγαθὰ παρελάβομεν ἐκ χειρὸς τοῦ Κυρίου, δὲν πρέπει νὰ ὑπομείνωμεν καὶ τὰ κακά; Ὁ Κύριος ἔδωκεν, ὁ Κύριος ἀφείλετο, ὡς τῷ Κυρίῳ ἔδοξε, οὕτω καὶ ἐγένετο εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον. »

Καὶ ἤδη ἀλησμόνητε Χριστοφοράκη, δέχθητε δι' ἐμοῦ, τὸ ὕστατον χαῖρε καὶ τὴν ἀπεριόριστον εὐγνωμοσύνην τοῦ προσωπικοῦ καὶ τῆς μαθητιώσης νεότητος τῆς Βαλλιανείου σου Σχολῆς, τὴν ὁποίαν τοσοῦτον ἠγάπησας, μετὰ τόσης ἠθικῆς καὶ ὑλικῆς ὑπὲρ αὐτῆς δυνάμεως εἰργάσθης καὶ ἥτις, ὡς νὰ προησθάνετο τὸν ἐπικείμενον καὶ ἀπροσδόκητον θάνατόν σου, ψυχὴν λαβοῦσα ἔσπευσε νὰ σοὶ δώσῃ δι' εὐγνωμοσύνην της τὴν τελευταίαν χαρὰν τὴν ὁποίαν ἐδοκίμασες ἐν τῷ βίῳ σου.

Σὺ δέ, ὦ μακαρία ψυχὴ τοῦ πολυκλαύστου νεκροῦ ἔχουσα τὴν εὐγνωμοσύνην τῆς ὅλης κοινωνίας, ὑπὲρ ἧς ἐπὶ τοσοῦτον ἐμόχθησας, ἔχουσα τὸν ἔπαινον τῆς ἐκκλησίας, ἧς ἐγένου πιστὸν καὶ ἀφωσιωμένον μέλος, ἔχουσα τὴν εὐλογίαν καὶ τὸν σεβασμὸν καὶ τὴν μνήμην ἀνεξάλειπτον τῶν ὑπὸ σοῦ εὐεργετηθέντων, ἄπελθε εἰς τὰς οὐρανίους μονάς, ἵνα εὕρῃς ἐκεῖ ἡτοιμασμένον σοι τόπον ἀναπαύσεως δεομένη παρὰ τῷ θρόνῳ τοῦ Μεγάλου Θεοῦ, ὅπως παρηγορήσῃ καὶ ἐνισχύσῃ ἐν τῇ ὁδῷ τῆς καρτερίας τὴν ἀπορφανωθεῖσαν οἰκογένειάν σου παρηγόρου μένην ἐπὶ τῇ προώρῳ στερήσει σου.

Πάντες δὲ ἂς ἀναφωνήσωμεν

Αἰωνία ἡ μνήμη τοῦ ἀειμνήστου

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΥ ΒΑΛΛΙΑΝΟΥ.....

Μαῦρε, σκληρέ, ἀπαίσιε γιατί ποθεῖς μαυρίλα
ἀντὶ τῶν φώτων τῆς αὐγῆς μὲ ὄνειρα ποικίλα;
Γιατί τὸν εὐεργέτη μας δεινῶς νὰ ἀποσπάσῃς,
καὶ μᾶς ἀφίνεις μοναχοὺς εἰς τῆς ζωῆς τὰς φάσεις;

Σὲ πένθος ἀπροσδόκητο ἀσπλάγχνως μᾶς βυθίζεις,
τὰς χήρας καὶ τὰ ὀρφανὰ καὶ τὸ κοινὸν γκρεμίζεις....
Ἔσβυσες τὸν ἀστέρα τους κι' ἐμείνανε στὰ σκότη
πόσως δὲν ἐλυπήθηκες Βαλλιάνου μας τὴ νειότη!
ΠΟΣΩΣ δὲν ἐλυπήθηκες δημιουργίας πνεῦμα
παρὰ μᾶς τὸ ἐστέρησες μ' ἕνα σου μόνο νεῦμα!

Θενὰ προβάλλῃ ἆρά γε παρόμοιο ἀστέρι
παρηγοριὰ πραγματικὴ εἰς τὸ κοινὸ νὰ φέρῃ;
Εἶμαι ἀπαισιόδοξος, δὲν θέλω ν' ἀληθέψω,
ἐπιθυμῶ στὰς ἀρετὰς καὶ ἄλλου νὰ ἐμβλέψω
καὶ τέλος πάντων φαεινῶς τὴ χώρα νὰ φωτίσῃ,
στὴν ἔλλειψι Χριστόφορου παρηγοριὰ νὰ χύσῃ!

Μὲ τοὺς Ἀγγέλους βρίσκεσαι ὡς, Ἄγγελε, σοῦ πρέπει
κι' ἡ ἀγαθή σου ἡ ψυχὴ τὸν πόνο μας τὸν βλέπει,
κι' ὀφείλει τὸ ταχύτερον τὸ Θειὸ νὰ ἱκετ'ψῃ
καὶ βάλσαμον παρήγορον στὸν οἶκόν του νὰ πέμψῃ
καὶ ταυτοχρόνως στὸ κοινὸν ὅπου τὸ βοηθοῦσες
καὶ σὰν παιδὶ τῶν σπλάγχνων Σου Ἐσὺ τὸ ἀγαποῦσες.

Τὸ πνεῦμά Σου, ναί, πρόθυμο στὴ γῆ θὰ ἀτενίζῃ
καὶ ἄλλους φιλανθρώπους μας ἀπλέτως θὰ φωτίζῃ.
Τὸ ὄνομά σου τὸ γλυκὸ κανεὶς δὲν θὰ ξεχάσῃ
θὰ μένῃ στὴν ἐνθύμησι ὡς πρότυπον ἐν πλάσει.
Κοιμήσου τὸν αἰώνιον κανεὶς δὲν σ' ἐνοχλάει,
κάθε φτωχὸς τὴ θύρα Σου θὰ παύσῃ νὰ φυλάῃ.
Τὸν λόγον τώρα τελευτῶ μὲ ὕστατόν μου χαῖρε,
φρόντισε ἐκ τῶν Οὐρανῶν παρηγορίαν φέρε!
Αἰωνία Σου ἡ μνήμη

Καὶ ἤδη περατοῦντες τὴν περιγραφὴν ἡμῶν ἀναφωνοῦμεν καὶ ἀπὸ τῶν στηλῶν τούτων « αἰωνία σου ἡ μνήμη » ἀναμιμνησκόμενοι παρηγορητικώτατα ὅλως ἀκουσίως ἑνὸς συγκινητικωτάτου τετραστίχου νεωτέρου ἕλληνος ποιητοῦ λέγοντος ἀκριβῶς κατ' ἔννοιαν καὶ περὶ τοῦ μεταστάντος πολυτίμου εὐεργέτου τοιαῦτα.

« Ὦ χρόνε, ἐὰν ἄπληστος πρὸς τὴν ζωὴν παλαίων
βρυχᾶσαι ὅπου καλλονή, χάρις καὶ ἀγαθότης,
ἀλλ' ἵστασαι μετὰ μικρὸν ἐπὶ μαρμάρου κλαίων!
πέραν ὑπάρχει ὁ Θεὸς καὶ ἡ Αἰωνιότης! »

ΛΙΓ' ΑΠ' ΟΛΑ

— Ἐλλείψει χώρου τὸν λόγον τοῦ μαθητοῦ Δ΄ τάξεως Γυμν. Κεραμιῶν κ. Διονυσίου Στ. Τζαννετάτου θὰ δημοσιεύσωμεν εἰς τὸ προσεχές, καθὼς καὶ τὸ ποίημα τοῦ συνεργάτου μας « Χωριάτη ».

— Ἡ κ. Κάτε Α. Γιαννουλάτου μετὰ τῆς θυγατρός της κ. Ἀντζουλέτας Γ. Δικιαρδοπούλου ἐπισκεφθεῖσαι τὸ Ὀρφανοτροφεῖον ἐδώρησαν ἀνὰ 500 δρχ. ἑκάστη διὰ νὰ ἀγορασθῶσι βιβλία τῶν παιδιῶν.

— Ἀντὶ στεφάνου ἐπὶ τῆς σοροῦ τοῦ ἀειμνήστου Χ. Βαλλιάνου κατέθεσαν εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ Ὀρφανοτροφείου « ὁ Σωτήρ », ὁ μὲν Σπυρ. Ε. Ἰγγλέσης δρχ. 500, ὁ δὲ Νικόλαος Δικιαρδόπουλος καὶ Νικόλαος Ρουσόλμος (Μασσαλίας) ἀνὰ δρχ. 1.000 ἕκαστος.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ

Πρὸς ἅπαντας τοὺς συμμερισθέντας τὴν λύπην μας ἐπὶ τῷ σκληρῷ καὶ ἀώρῳ θανάτῳ τῆς προσφιλοῦς μας Δεσποίνας, ἐκφράζομεν τὰς θερμοτέρας τῶν εὐχαριστιῶν μας.

Αἱ οἰκογένειαι
Ραζῆ, Βαφειάδου καὶ Κουϊντσάνη

Ἡ Οἰκογένεια Διονυσίου Ἰγγλέση εὐχαριστεῖ θερμῶς τοὺς μετασχόντας εἰς τὸ πένθος αὐτῆς.

Οἰκογένεια Δ. Ἰγγλέση

—οο—

Τὸ φωτογραφεῖον Β. Πετράτου δὲν ρεκλαμάρεται μὲ λόγια ἀλλὰ ἀπὸ τὰ ἐκτεθειμένα ἔργα του.

ΠΑΙΔΙΑΤΡΟΣ Θ. ΛΑΥΡΑΓΚΑΣ

Διπλωματοῦχος τῆς Παιδιατρικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου τῶν Παρισίων δέχεται ἀσθενεῖς εἰς Ληξούριον καὶ Ἀργοστόλιον.

Πληροφορίαι ἐν Ἀργοστολίῳ Φαρμακεῖον Γερ. Δρακοπούλου.

Πρὸς τὴν Ἐφημερίδα « ΤΕΛΩΝΙΟΝ »

Ἐπὶ τῷ προώρῳ θανάτῳ τοῦ σεβαστοῦ εὐεργέτου Χριστοφόρου Βαλλιάνου αἰσθανόμεθα ἐπιβεβλημένον καθῆκον νὰ ἐκφράσωμεν τῇ βαρυαλγούσῃ οἰκογενείᾳ του τὰ πλέον θερμὰ καὶ ἐγκάρδια συλλυπητήριά.

(Οἱ μαθηταὶ τῆς Τετάρτης Τάξεως Γυμνασίου Κεραμειῶν)

Ἀφιεροῦται τῇ ἀδελφῇ Δέσποινα Ραζῆ

Καὶ τί νὰ γράφω Δέσποινα
Στὸν τάφον σου ἐπάνω;
Μόνον δυὸ λέξεις εἰμπορῶ
ὅτι σὲ ἀγαπῶ καὶ δὲν θὰ σὲ ξεχάσω.
Θὰ φύγω ἀδελφοῦλα μου
μακρυὰ πολὺ μακρυὰ
καὶ πόνο στὴν καρδοῦλα μου
φέρω γιαὐτὸ βαθειά.
Τὰ εἰκοσιτρία χρόνια σου
τώρα τὸ χῶμα χαίρει
καὶ στὴν καρδία ὅλων μας
ἐβύθισες μαχαίρι.
Ἡ ἀδελφή
Ἑλένη Κουϊντσάνη

—οο—

Μετέστησαν ἐπίσης εἰς τὰς Οὐρανίους Μονὰς οἱ Δέσποινα Μ. Ραζῆ καὶ Διονύσιος Ἰγγλέσης, ὧν τοὺς οἰκείους συλλυπούμεθα εὐχόμενοι τὴν ἐξ Ὕψους παρηγορίαν.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Ὁ Ἰδιοκτήτης—διευθυντὴς τοῦ Φιλολογικοῦ Περιοδικοῦ « ΗΩΣ » Ζακύνθου, μᾶς παρακαλεῖ δι' ἐπιστολῆς του νὰ δηλώσωμεν, ὅτι ἀπεχώρησε τῆς διευθύνσεως καὶ ὑπευθύνου συντάξεως τῆς ἐκεῖ ἐκδιδομένης ἐφημερίδος τοῦ Πολιτικοῦ Συλλόγου « Λομβάρδος » « Ἀναγέννησις ».

Τὸ Νέον Λαχειοφόρον Δάνειον τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος γνωστοποιοῖ ὅτι ἐξεδόθη παρὰ τῆς Κυβερνήσεως Νομοθετικὸν Διάταγμα διὰ τοῦ ὁποίου τὸ Νέον Λαχειοφόρον Δάνειον τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῶν 200 000.000 ἀπηλλάγη τῆς φορολογίας τῆς καθαρᾶς προσόδου.

Ὁ φόρος κυκλοφορίας θὰ πληρώνεται ἀπ' εὐθείας παρὰ τῆς Τραπέζης.

Εἰς τοὺς ἐγγραφομένους εἰς τὸ Δάνειον τοῦ ὁ τόκος ἀναλογεῖ 7ο)ο καθαρός.

Τρέξατε νὰ ἐγγραφῆτε εἰς τὸ Νέον Δάνειον.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ/ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
Α1.54.41 Φ5.0121